

Reiskosten- vergoedingen

AUTEURS: LISETTE ZIERE

Reiskosten vergoeden

Tot de uitbraak van de coronacrisis moesten de meeste werknemers dagelijks naar hun werk reizen. Die reizen, van de woonplaats van de werknemer naar de werkplek heten 'woon-werkverkeer'. Moet de werknemer ook tussen werkplekken reizen, dan heet dit werk-werkverkeer. Als er sprake is van een meerdaagse reis, waarbij ook verblijf buiten de eigen woonplaats nodig is, is dit een werkreis. Voor sommigen is de reis het werk. Denk bijvoorbeeld aan taxichauffeurs, piloten en matrozen. Voor elk van deze soorten reizen is het voor de werkgever mogelijk om de kosten die de werknemer maakt (geheel of gedeeltelijk) te vergoeden. In deze whitepaper gaan we in op de verschillende manieren waarop dat kan.

ALS DE WERKGEVER DE KOSTEN NIET VERGOED

Het vergoeden van reiskosten is geen verplichting. Werknemers kunnen geen reiskostenvergoeding eisen. Wel kan de werknemer deze kosten soms aftrekken van zijn inkomstenbelasting, als de werkgever besluit de reiskosten van de werknemer niet of niet helemaal te vergoeden. Dat kan alleen als de werknemer verder dan 10 kilometer van de werkplek af woont en met het openbaar vervoer reist. Afhankelijk van de exacte reismethode heeft de werknemer hiervoor een reisverklaring van de werkgever nodig of kan hij af met een ov-verklaring die de openbaarvervoersbedrijven vaak zelf aan de Belastingdienst geven. Een reisverklaring is vormvrij. SalarisNet

Pro-leden kunnen gebruik maken van de modelbrief reisverklaring.

REIZEN MET OPENBAAR VERVOER

Onder openbaar vervoer worden reizen verstaan die per bus, trein, tram, metro, veerpont of een andere vorm van publiek transport plaatsvinden. Reizen per taxi, vliegtuig en boot vallen niet onder openbaar vervoer. Werkgevers mogen reizen per openbaar vervoer geheel belastingvrij vergoeden. Het maakt daarbij niet uit of het openbaar vervoer is gebruikt voor woon-werkverkeer, werk-werkverkeer of als deel van een werkreis. Werkgevers kunnen er voor kiezen de reis op basis van declaraties te vergoeden,

maar mogen ook een vervoersbewijs aan de werknemer verstrekken. Dat hoeft niet perse één ticket te zijn. Veel werkgevers kiezen er uit praktische overwegingen voor om een ov-jaarkaart te verstrekken.

OV-KOSTEN VERGOEDEN

Kiest de werkgever er voor om de incidentele, werkelijk gemaakte ov-kosten te vergoeden, is een declaratie noodzakelijk. De werknemer declareert op basis van werkelijk gemaakte kosten. Die kosten toont hij aan door een kopie van het vervoersbewijs of een uitdraai van het relevante reisoverzicht van de ov-chipkaart bij de declaratie te voegen. Een declaratieformulier is vormvrij. SalarisNet Pro-leden kunnen gebruik maken van het modelformulier reisdeclaraties. De werkgever dient de declaraties op te nemen in zijn administratie. Veel salarispakketten zijn inmiddels voorzien van een module om de declaraties geheel digitaal te verwerken.

VERSTREKKING VERVOERSBEWIJS

Om de administratieve lasten te besparen, kiezen veel werkgevers er voor om een zakelijke ov-chipkaart te verstrekken. Met die kaart kan de werknemer vervolgens binnen heel Nederland, op een bepaald traject of tijdens bepaalde uren reizen. De werkgever ontvangt vervolgens maandelijks een factuur op basis van het afgesloten abonnement of op basis van de afgelegde reizen van de werknemers.

VERWERKING OV-KOSTEN IN DE SALARISADMINISTRATIE

De vergoeding van ov-reiskosten of verstrekking van een zakelijke ov-chipkaart valt onder de gerichte vrijstellingen binnen de werkkostenregeling (WKR). Dat betekent dat de werknemer geen inkomstenbelasting hoeft te betalen over dit looncomponent. Maar er zitten wel wat haken en ogen aan.

Een werkgever mag namelijk alleen een ov-abonnement aanbieden als hij kan aantonen dat het abonnement goedkoper is dan het vergoeden van de losse reizen. Een onbeperkt ov-abonnement kost al snel een paar honderd euro per maand. Als de werknemer 3 keer per week een kort stukje met de bus komt, is een ov-abonnement meestal niet voordeliger. Concludeert een belastinginspecteur dat een werknemer meer vergoed krijgt dan hij aan kosten maakt? Dan behoort dit tot het loon en er is dus loonbelasting verschuldigd.

Ook moet de salarisadministratie zorg dragen voor een juiste verwerking van de vergoedingen en verstrekkingen zodat wordt voldaan aan de regels van de werkkostenregeling.

CORONA EN OV-KOSTEN

Werknemers die met het ov-reizen en hiervoor zelf een ov-abonnement hebben afgesloten, krijgen hun reiskosten vaak vergoed door middel van een vaste reiskostenver-

goeding. Een ov-abonnement kan vaak niet van het ene op het andere moment worden opgezegd, terwijl een vaste reiskostenvergoeding wel moet worden stopgezet als het reispatroon (door bijvoorbeeld ziekte of verlof) 6 weken of langer verandert. Daarom heeft de overheid al meermaals een tijdelijke goedkeuring afgekondigd. Deze tijdelijke goedkeuring houdt in dat vaste reiskostenvergoeding die voor 13 maart 2020 zijn afgesproken, mogen doorlopen, ook als het reispatroon door de coronacrisis langer dan 6 weken verandert. Zo wordt de werknemer niet plotseling op kosten gejaagd. Ook als de werknemer geen kosten meer maakt maar de werkgever om andere redenen de vaste reiskosten wil laten doorlopen, is dat toegestaan. Zodra de tijdelijke goedkeuring afloopt, moet het nieuwe reispatroon en de bijbehorende kosten opnieuw uitgevraagd worden bij de werknemer. De nieuwe vaste reiskostenvergoeding wordt berekend aan de hand van deze daadwerkelijk gemaakte kosten.

REIZEN MET EIGEN VERVOER

Werknemers die gebruik willen maken van eigen vervoer kunnen tot maximaal 19 cent per kilometer onbelast vergoed krijgen. Meer mag ook, maar over dat deel is wel belasting verschuldigd. Het maakt voor deze reiskostenvergoeding niet uit of de werknemer met zijn eigen auto, motor of fiets komt. Hij mag zelfs komen lopen. Ook zijn de werkelijk gemaakte kosten niet relevant.

DECLARATIE

Net als bij het openbaar vervoer, is het ook voor reizen met eigen vervoer mogelijk om afspraken te maken over vergoedingen op basis van declaraties. Als er structureel gereisd wordt is het meestal handiger om een vaste reiskostenvergoeding uit te betalen bij het salaris. Maar voor incidentele zakelijke reizen, buiten woon-werkverkeer om, kan een vergoeding op basis van declaratie uitkomst bieden. Werkgevers mogen maximaal 19 cent per gereisde kilometer onbelast vergoeden. Minder mag ook. Maar als er meer vergoed wordt, is over het meerdere loonbelasting verschuldigd.

Voorbeeld

Kees-Jan reist 23 kilometer heen en 23 kilometer terug voor zijn woon-werkverkeer. Hij werkt 5 dagen per week

op een vaste werkplek. Hij heeft met zijn werkgever een kilometervergoeding van 25 cent per gereisde kilometer afgesproken. Over de eerste 19 cent betaalt hij geen belasting, over de resterende 6 cent wel. De bruto vergoeding is 11,50 per reisdag, waarvan 8,74 onbelast en 2,76 belast. Maandelijks ontvangt hij een bruto reiskostenvergoeding van 249,17, waarvan 189,37 onbelast. De resterende 59,80 euro zijn wel belast. Dit bedrag wordt opgeteld bij zijn bruto loon. Als Kees-Jan maandelijks 3000 euro aan salaris verdient, dient de loonbelasting dus over 3059,80 euro worden berekend. Zijn nettoloon, inclusief reiskostenvergoeding is $2379,05 + 189,37 = 2568,42$. Zonder reiskostenvergoeding had hij 2347,83 ontvangen. Netto blijft er van de reiskostenvergoeding dus 220,59 over.

VASTE REISKOSTENVERGOEDING

Om de hoeveelheid administratieve handelingen rond de reiskosten te verminderen, kiezen veel werkgevers er voor om de werknemer een vaste reiskostenvergoeding per maand te bieden. De Belastingdienst maakt het mogelijk om ook deze vaste reiskostenvergoeding (gedeeltelijk) belastingvrij aan de werknemer aan te bieden. Het maximum van 19 cent per gereisde kilometer blijft onverminderd van kracht. Het onbelaste deel van de reiskosten berekent u op basis van 214 werkdagen voor een fulltime dienstverband, waarbij u 2 keer de woon-werkafstand vermenigvuldigt met 19 cent. Afhankelijk van uw verloning rekent u dit bedrag vervolgens om naar een bedrag per maand, 4 weken of kwartaal. Er is wel een voorwaarde aan verbonden: de werknemer moet minstens 36 van de 52 weken naar kantoor reizen.

Voorbeeld

Een parttime werknemer werkt 24 uur per week en reist dagelijks 43 kilometer van huis naar werk. Om te berekenen hoeveel vaste reiskostenvergoeding de werkgever maandelijks mag uitbetalen, wordt de volgende berekening gemaakt.

$214 \times (2 \times 43 \text{ kilometer}) = 18.404 \text{ kilometer op jaarbasis bij een fulltime dienstverband.}$

Maar deze werknemer werkt geen 5 dagen, maar 3 dagen per week.

$(18.404/5) \times 3 = 11.042 \text{ kilometers per jaar.}$

De werkgever verloont per maand.

$11.042 / 12 = 920 \text{ kilometer per maand.}$

$920 \times 0,19 \text{ cent per kilometer is } 174,84 \text{ euro per maand.}$

VASTE REISKOSTENVERGOEDING TIJDENS CORONA

Onder normale omstandigheden moeten vaste reiskostenvergoedingen worden stopgezet als het vaste reispatroon waarop de vergoeding is gebaseerd verandert. Voorheen was dat vooral van toepassing bij langdurig verlof of ziekte. Maar door de coronacrisis zijn veel mensen thuis gaan werken. Toch mogen deze vaste reiskostenvergoedingen doorlopen. Het kabinet heeft al meermaals een tijdelijke goedkeuring verlengd die regelt dat vaste reiskostenvergoedingen die voor 13 maart 2020 zijn afgesproken, mogen doorlopen. De laatste verlenging regelt deze goedkeuring tot 1 april 2021.

Het is niet verplicht om deze reiskostenvergoedingen door te laten gaan. De werkgever mag de vergoeding ook stopzetten als de werknemer de kosten niet meer maakt.

Voorbeeld

Een werknemer voor 40 uur per week spreekt in 2017 met zijn werkgever een vaste reiskostenvergoeding af, gebaseerd op 5 reisdagen per week. Zijn werkgever besloot in april 2020 om het kantoor deels te sluiten en werknemers moeten vanaf dat moment zo veel mogelijk thuiswerken. De werknemer is nu nog maar één dag per week op kantoor.

$214 \times (2 \times 32 \text{ kilometer}) = 13.696 \text{ kilometer op jaarbasis bij een fulltime dienstverband.}$

$13.696/12 = 1.141 \text{ kilometer per maand}$

$1.141 \times 0,19 \text{ cent} = 216,85 \text{ euro per maand.}$

Omdat de vaste vergoeding voor de uitbraak van de coronacrisis is afgesproken, mag de werkgever deze vaste vergoeding door laten lopen. De werkgever mag ook besluiten om de vergoeding te verlagen naar een vergoeding voor de daadwerkelijk gemaakte kosten van één reisdag.

OPNIEUW IN KAART BRENGEN NA CORONA

Als de tijdelijke goedkeuring afloopt, moet de werkgever de reisbewegingen van zijn werknemers opnieuw in kaart brengen. Dat betekent dat vanaf dat moment opnieuw bij alle werknemers moet worden nagevraagd hoeveel dagen zij naar de werkplek reizen. Zijn er inmiddels vaste thuiswerkdagen? Leg deze afspraken dan vast en verwijs in de administratie en/of verantwoording ook naar dit document.

Alleen voor dagen waarop daadwerkelijk woon-werkverkeer wordt afgelegd mag nog belastingvrij worden vergoed. De werkgever moet ook bewijzen kunnen overleggen om aan te tonen dat de werknemer deze kilometers aflegt. Reiskostenvergoedingen voor thuiswerkdagen mogen dan dus niet meer. Voor veel werknemers zal dit betekenen dat een vaste reiskostenvergoeding er niet meer in zit. Er moet namelijk weer worden voldaan aan de 36-weeken of 128-dagen-eis. Alleen als de werknemer 36 weken per jaar of 128 dagen per jaar naar een vaste werkplek reist, mag een vaste reiskostenvergoeding worden betaald. Voldoet de werknemer niet aan deze eis? Dan zal op basis van declaratie of nacalculatie moeten worden vergoed.

REISKOSTENVERGOEDING STOPZETTEN

De reiskostenvergoeding is een vergoeding voor kosten die een werknemer maakt. Maakt de werknemer geen reiskosten, dan hoeft de werkgever ook niet te vergoeden. Maar het mag wel. Daarbij is de werkgever wel aan regels gebonden. Een werkgever mag onder normale omstandigheden namelijk maximaal 6 weken een reiskostenvergoeding doorbetalen terwijl de werknemer geen kosten meer maakt. Dat is voornamelijk belangrijk bij langdurig zieke werknemers. Betaalt de werkgever langer door? Dan valt de reiskostenvergoeding onder het loon en is het geld niet langer vrijgesteld van belastingen.

Let op! Als er afspraken zijn gemaakt in de cao of arbeidsovereenkomst over de reiskostenvergoeding, mag de werkgever de reiskosten niet zomaar stopzetten als het reispatroon van de werknemer niet verandert.

Let op! Tijdens de coronacrisis is door het (demissionaire) kabinet een tijdelijke goedkeuring afgegeven zodat de vergoedingen ook bij een veranderend reispatroon door mogen lopen.

VERWERKING REISKOSTEN IN SALARISADMINISTRATIE

Hoe de werkgever ook besluit om de reiskosten te vergoeden, de reiskosten vallen (gedeeltelijk) onder de WKR. Dat betekent dat de vergoeding correct moet worden aangegeven om te voldoen aan de regels van de WKR.

AUTO VAN DE ZAAK

Als de werkgever besluit om de werknemer zelf een auto te verstrekken in plaats van de afgelegde kilometers te vergoeden, komen daar nogal wat administratieve haken en ogen bij kijken. Zo is er in zelfs het simpelste geval de kwestie rond de bijtelling. Meer complexe situaties ontstaan als er sprake is van een gedeelde auto, bestelauto of als de auto ter beschikking wordt gesteld aan een werknemer die niet direct bij de werkgever in dienst is.

BIJTELLING

Er zijn in Nederland in 2021 meerdere bijtellingspercentages mogelijk voor een auto. In het kort luiden die als volgt:

- 4% voor elektrische (nulemissie) auto's met een datum eerste toelating in 2016, 2017, 2018, 2019. Deze korting op de bijtelling geldt tot en met 50.000 euro. Is de cataloguswaarde hoger? Dan geldt over het meerdere een percentage van 22%. Gaat het om een auto die aangedreven wordt door zonne-energie of waterstof, dan geldt het kortingstarief van 4% over de gehele cataloguswaarde van de auto.
- 8% voor elektrische (nulemissie) auto's met een datum eerste toelating in 2020. Deze korting op de bijtelling geldt tot en met een cataloguswaarde van 45.000 euro. Over het meerdere geldt een percentage van 22%. Gaat het om een auto die aangedreven wordt door zonne-energie of waterstof, dan geldt het kortingstarief van 8% over de gehele cataloguswaarde van de auto.
- 12% voor elektrische (nulemissie) auto's met een datum eerste toelating in 2021. Deze korting op de bijtelling geldt tot en met een cataloguswaarde van 40.000 euro. Over het meerdere geldt een percentage van 22%. Alleen voor auto's die geheel op waterstof of zonne-energie (met ingebouwde zonnepanelen) rijden geldt het percentage van 12% over de gehele cataloguswaarde van de auto.

De bijtellingen voor auto's uit 2016, waarbij de bijtelling gekoppeld was aan het aantal gram CO₂-uitstoot, eindigen in de loop van dit jaar. Dan zijn deze auto's namelijk 60 maanden oud en gaan ze over naar de huidige bijtellingsregels.

Het verlaagde bijtellingspercentage (van 4, 8 en 12%) geldt gedurende 60 maanden, gemeten vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand van eerste toelating. Is die datum bijvoorbeeld 7 maart, dan start de 60-maandsperiode dus op 1 april. Direct na afloop van de periode van 60 maanden wordt het percentage opnieuw vastgesteld aan de hand van de regels die op dat moment gelden.

De basisbijtelling voor auto's die meer dan 0 gram CO₂ uitstoten (diesel, benzine, lpg, etc) is als volgt:

- 22% van de cataloguswaarde voor auto's met een datum eerste toelating van 2017 of later;
- 25% van de cataloguswaarde voor auto's ouder dan 5 jaar maar jonger dan 15, met een datum eerste toelating van 2016 of eerder;
- 35% van de dagwaarde van auto's van 15 jaar of ouder.

In 2016 kregen auto's met meer dan 0 maar minder dan 50 gram CO₂-uitstoot per kilometer een bijtelling van 15 procent. Auto's uit 2016 met een CO₂-uitstoot tussen de 50 en 106 gram per kilometer kennen een bijtelling van 21 procent. Deze auto's gaan in de loop van 2021 over naar de regels die voor zulke auto's gelden in 2021.

WEL OF GEEN PRIVÉGEBRUIK

Of er een percentage van de waarde van de auto bij het loon moet worden geteld, is afhankelijk van het feit of de auto aan de werknemer ter beschikking is gesteld. Is dat niet het geval, dan is er geen bijtelling. De Belastingdienst moet deze terbeschikkingstelling aannemelijk maken. In de praktijk kijkt men dan wie de eigenlijke macht over de auto uit kan oefenen. Meestal is er sprake van terbeschikkingstelling, maar het kan geen kwaad om hier van geval tot geval even bij stil te staan.

Is de auto ter beschikking gesteld? Dan geldt er een bijtelling tenzij de werknemer kan bewijzen dat hij in dat kalenderjaar niet meer dan 500 kilometer privé heeft gereden met een auto van de zaak. Dit bewijs mag de werknemer op welke manier dan ook leveren. Een sluitende rittenadministratie of een blackboxsysteem is het meest gebruikelijk. Levert de werknemer een Verklaring Geen Privége-

bruik in, dan hoeft de werkgever geen bijtelling in te houden. Blijkt er achteraf wel sprake te zijn geweest van te veel privégebruik of kan de werknemer niet (voldoende) bewijzen dat er geen privégebruik was, dan moet er alsnog een bijtelling worden betaald met (meestal) een boete. Deze bijtelling wordt nageheven bij de werkgever, maar deze kan het bedrag verhalen op de werknemer. De boete is voor rekening van de werkgever. De Belastingdienst moet in dat geval wel aannemelijk maken dat de werkgever wist van het privégebruik of hiervan had kunnen weten. Het is daarom belangrijk om de werknemer steekproefgewijs te controleren en hier aantekeningen van te maken. Hierdoor voorkomt u mogelijk een boete. De Belastingdienst heeft het mogelijk gemaakt om via de website een Verklaring Geen Privégebruik in te vullen, te wijzigen of in te trekken. De werknemer heeft hier wel een DigiD voor nodig. De werkgever kan deze verklaring niet aanvragen. De papieren versie is wel door de werkgever aan te vragen via de belastingtelefoon. De werknemer moet deze dan zelf invullen en ondertekenen.

Let op! Vraag de verklaring niet aan als de regeling privégebruik auto niet van toepassing is of als u de eindheffing toepast vanwege het doorlopend afwisselend gebruik van een bestelauto.

Let op! De bijtelling geldt in principe per kalenderjaar. De 500 kilometergrens ook. Wisselt de werknemer gedurende het jaar van auto, dan worden de privékilometers van beide auto's bij elkaar opgeteld en geldt mogelijk voor

beide auto's een bijtelling. Krijgt een werknemer pas op 1 december een auto van de zaak, dan moet het maximale aantal privékilometers herrekend worden. In dat geval is dus maximaal 1/12e deel van 500 kilometer toegestaan.

RITTENADMINISTRATIE

De rittenregistratie moet ten minste de volgende algemene gegevens bevatten:

- het merk, type en kenteken van de auto;
- de periode van terbeschikkingstelling van de auto;

Daarnaast moet per rit worden geregistreerd:

- datum;
- beginstand en eindstand van de kilometer teller;
- beginadres en eindadres;
- de gereden route indien deze afwijkt van de meest gebruikelijke;
- het karakter van de rit.

Dat betekent dus dat ook privékilometers geteld dienen te worden. De privékilometers mogen niet meer dan 500 per jaar per werknemer bedragen. Als midden in het lopende jaar van auto wordt gewisseld moeten de gereden privékilometers van de voorgaande auto opgeteld bij de privékilometers van de nieuwe auto. Alleen als van werkgever wordt gewisseld, worden de privékilometers niet bij elkaar opgeteld.

Let op! Zonder een sluitende administratie gaat de belastingdienst uit van privégebruik van de auto. Dit is echter niet altijd juist omdat men ook op andere manieren bewijs kan en mag leveren van het beperkte privégebruik.

Er zijn allerlei manieren om een rittenadministratie te voeren. Er is geen vormverplichting. Dat betekent dat de administratie in elke vorm mag, van een schriftje tot een volledig digitaal rittenadministratiesysteem. De administratie dient minstens 7 jaar bewaard te worden.

Rijschoolhouders en werknemers van een rijkschool mogen een vereenvoudigde rittenadministratie voeren.

GEDEELDE AUTO

Een werkgever kan ook één auto aan meerdere werknemers ter beschikking stellen. Vaak gaat het dan om een poolauto die na werktijd niet gebruikt mag worden. Dan is de auto doorgaans dus niet (privé) aan de werknemers ter beschikking gesteld. Er geldt dus ook geen bijtelling. De werknemer heeft immers geen privévoordeel van de auto en dus is er geen looncomponent.

GEEN PRIVÉGEBRUIK AANTONEN

Bij de terbeschikkingstelling gaat het er om of de werkgever of de werknemer de macht over de auto uit kan oefenen. De Belastingdienst moet aannemelijk maken dat er sprake is van ter beschikkingstelling. Is er wel sprake van ter beschikkingstelling, dan kan een bijtelling voorkomen worden door bewijs te leveren van het beperkte aantal kilometers, of kan het privégebruik bijvoorbeeld verboden worden en bijvoorbeeld in het bedrijfsreglement uitgesloten worden. Zo'n verbod moet ook een boeteclausule bevatten. Bovendien moet de werkgever steekproefsgewijs controleren of men zich aan het verbod houdt. Deze controle moet schriftelijk vastgelegd worden. Daarnaast zou de werkgever zijn bewijspositie kunnen versterken door een blackboxsysteem of een sluitende rittenadministratie. Een goede sleuteladministratie en het op een afgesloten parkeerplaats parkeren van de auto is aan te raden.

Een gedeelde auto die wél privé wordt gereden levert bijtelling op. Deze bijtelling geldt naar rato van het gebruik van de auto. Als 3 mensen een auto delen en de auto voor gelijke delen ter beschikking hebben, wordt in principe bij elk van hen 1/3e deel van de bijtelling bij het loon opgeteld. Een andere verdeling mag ook als daar een aannemelijke grond voor is.

Voorbeeld 1

Rob, Koos en Erik delen een benzine auto jonger dan 5 jaar ter waarde van 32.000 euro. Rob en Koos hebben de auto 2 werkdagen per week en Erik 1 werkdag plus het weekend. De jaarlijkse bijtelling voor de auto is 7.040 euro

(22% van 32.000 euro). Elk van de mannen neemt 1/3^e deel van dit bedrag (2.346 euro) als bijtelling bij zijn loon.

Voorbeeld 2

Rob en Koos vinden het oneerlijk dat Erik de auto een dag langer ter beschikking heeft. Zij willen een andere verdeling: Rob en Koos willen 2/7^e deel en voor Erik 3/7^e deel. Dat is een aannemelijke grond en de werkgever laat een en ander schriftelijk vastleggen. Rob en Koos krijgen nu elk 2.011 euro bijtelling en Erik 3.017 euro.

BESTELAUTO'S

Ook werknemers die een eigen bestelbus rijden krijgen te maken met een bijtelling als zij de bus ook ter beschikking hebben gekregen en niet kunnen bewijzen dat zij niet meer dan 500 kilometer privé hebben gereden. Maar voor bestelauto's zijn een aantal afwijkende regels. Zo mag men soms een vereenvoudigde rittenadministratie voeren om aan te tonen dat er geen privégebruik is. Ook is het mogelijk om onder een bijtelling uit te komen wanneer men aannemelijk kan maken dat het voertuig door de aard en de inrichting niet geschikt is voor privégebruik. Dat is bijvoorbeeld het geval als er geen andere stoelen dan de bestuurdersstoel zijn omdat de auto bestemd is voor goederenvervoer. Is er meer dan één stoel in de auto aanwezig (maar geen achterbank) dan is deze uitzondering mogelijk ook van toepassing. Een eventuele bijrijder moet dan wel een functie hebben bij het vervoer van de goederen. De Belastingdienst gaat hier in ieder geval mee akkoord wanneer de bestelauto minimaal 2.60 meter hoog is en 6.50 meter lang. In andere gevallen kan hier discussie over ontstaan. Heeft de bestelauto een achterbank, dan gaat deze uitzondering niet op.

VERKLARING UITSLUITEND ZAKELIJK GEBRUIK

Wordt er echt niet privé gereden met een bestelauto, dan is Verklaring uitsluitend zakelijk gebruik een goed alternatief. Deze kan aangevraagd worden bij de Belastingdienst.

Men hoeft dan niets bij te houden, maar men geeft de Belastingdienst wel toestemming om de bestelauto goed in de gaten te houden. Zo is bekend dat de Belastingdienst wel eens controles doet op de parkeerplaatsen van grote evenementen en De Belastingdienst achteraf vraagt de zakelijkheid van een bepaalde rit te onderbouwen. Bij afwijkende ritten is het dan ook verstandig om hiervan aantekeningen bij te houden.

300 EURO EINDHEFFING

Als de bestelauto deel is van een pool en dus steeds door een andere werknemer wordt gebruikt, is het mogelijk om het privégebruik voor de auto af te kopen. Het standaardbedrag is 300 euro eindheffing per bestelauto per jaar. De bestelauto moet dan wel door meer dan één werknemer doorlopend afwisselend gebruikt worden. Dit doorlopend afwisselend gebruik moet een gevolg zijn van de bedrijfsvoering. De bestelauto mag niet door een vaste werknemer mee naar huis worden genomen (dus wel door wisselende werknemers) en het privégebruik moet niet makkelijk toe te rekenen zijn aan de diverse werknemers. In geval van een blackboxsysteem is deze regeling dus niet toe te passen.

Let op! Bij deze eindheffing koopt u het privégebruik af. Het privégebruik is dus wel toegestaan.

Poolauto's waarvoor dit niet is geregeld, moeten aan de normale bewijsregels voldoen.

EIGEN BIJDRAGE WERKNEMER

De bijtelling voor het privégebruik van een (bestel)auto van de zaak mag verminderd worden met de eigen bijdrage die de werknemer voor dit privégebruik betaalt aan (of namens) de werkgever. Er moet dan wel schriftelijk zijn vastgelegd dat het een bijdrage voor het privégebruik betreft. De bijtelling kan op kalenderjaarbasis niet negatief worden.

Voorbeeld

Jesse verdient 60.000 euro per jaar en krijgt per 1 februari een Tesla model 3 (cataloguswaarde 47.995 euro) ter beschikking gesteld van zijn werkgever. Hij mag deze auto ook privé rijden, maar dan moet hij wel een eigen bijdrage van 100 euro betalen. Deze eigen bijdrage houdt de werkgever in op de bijtelling. De eigen bijdrage wordt ingehouden van het nettoloon, maar afgetrokken van de bruto bijtelling.

12% van 47.995 = 5.759 euro. Waarmee het brutoloon van Jesse op 65.759 euro per jaar of (afgerond) 5.480 euro per maand komt, zonder de aanpassingen voor de eigen bijdrage. Het aandeel van de bijtelling is (afgerond) 480 euro per maand. Netto blijft hier 3.182,42 euro van over.

Maar nu moet de eigen bijdrage er nog af. Daarmee komt Jesse's salaris op 5.380 euro per maand bruto. De eigen bijdrage mag immers worden afgetrokken van de bijtelling. De bijtelling is dus 380 euro. Over dit loon wordt (met arbeidskorting) 1.769 euro aan loonheffingen ingehouden, waarmee Jesse 3.231 euro overhoudt. Van dat bedrag gaat de eigen bijdrage nog af. Uiteindelijk krijgt Jesse dus 3.131 euro op zijn bankrekening. De eigen bijdrage scheelt hem uiteindelijk dus 50 euro op zijn loon.

LEASE OVEREENKOMST MET WERKNEMER

Op het moment dat de werkgever besluit een auto ter beschikking te stellen aan de werknemer, is het belangrijk om de afspraken over de lease auto vast te leggen in een overeenkomst. Dat komt vaak neer op een bruikleenovereenkomst. Naast de gegevens van de werkgever en werknemer, staan in de overeenkomst:

- De datum waarop de overeenkomst ingaat.
- Gegevens van de auto die geleased wordt (type, kenteken, fiscale waarde inclusief btw)
- Indien van toepassing: gegevens leasemaatschappij en de contractgegevens van de leaseovereenkomst.
- Gegevens van de accessoires bij de auto (carkit, gevarendriehoek, reserveband etc.) als die onderdeel zijn van de lease auto en weer moeten worden ingeleverd.
- Gegevens over de verzekering van de auto.
- Duur van de overeenkomst. Loopt de overeenkomst door als er een andere lease auto komt of loopt de overeenkomst dan af? Wat gebeurt er als de auto tijdelijk moet worden vervangen? Is de overeenkomst voor onbepaalde tijd of voor de looptijd van de overeenkomst met de leasemaatschappij? Ontstaat daarna recht op een nieuwe auto is wordt dat bij voorbaat uitgesloten? Heeft de werknemer recht op een bepaald type auto of dient de werknemer elke auto te accepteren na afloop van het leasecontract?
- Is privégebruik van de auto toegestaan? Zo niet, dan is het belangrijk om de verantwoordelijkheden rond de rittenadministratie goed vast te leggen.
- Zit er een tankpas bij de auto? Welke regels zijn er verbonden aan het gebruik van de tankpas?
- Wie mag er in de auto rijden? Mag de auto ook door

de partner, kinderen of andere derden worden gere-
den? Welke voorwaarden zijn er verbonden aan het
gebruik van de auto door derden?

- Waar en wanneer mag de auto niet gebruikt worden? Wat mag er niet met de auto gebeuren? Denk aan rijden onder invloed, rijden op een circuit, verkoop van de auto of het wijzigen van het uiterlijk of prestaties van de auto en rijden in het buitenland of buiten Europa.
- Wat gebeurt er als er schade is aan de auto? Voor welke reparatie moet eventueel toestemming van de werkgever of leasemaatschappij worden gevraagd? Bij welke garages mag onderhoud en reparatie worden uitgevoerd? Wie moeten op de hoogte worden gebracht van de schade?
- Welke verplichtingen heeft de werknemer ten aanzien de zorg voor de auto? Denk aan het beschikbaar maken van de auto voor regulier onderhoud (vloeistoffen, banden, mechanische en elektrische delen), controle op kilometerstand door de leasemaatschappij.
- Wie draagt de kosten voor het schoonmaken van de auto? Wie betaalt eventuele parkeerkosten? Wat gebeurt er als de werknemer een verkeersovertreding met de auto begaat?
- Wat gebeurt er met de auto als de werknemer langdurig ziek is? Denk er aan 'langdurig' duidelijk in weken of maanden te definiëren.
- Wat gebeurt er met de auto als de werknemer tijdelijk een rijntzegging heeft?
- Wat gebeurt er met de auto als de arbeidsovereenkomst door de werkgever wordt opgezegd? Denk aan de verschillende mogelijkheden zoals ontslag op staande voet, non-actiefstelling, einde van de overeenkomst van rechtswege, reorganisatie etc.
- Wat gebeurt er met de auto als de arbeidsovereenkomst door de werknemer wordt opgezegd? Denk er aan dat de kosten voor het verbreken van het leasecontract eventueel verhaald kunnen worden. Uit jurisprudentie is gebleken dat de te verhalen kosten nooit hoger mogen zijn dan de daadwerkelijk geleden schade.
- Wat gebeurt er met de auto bij promotie, functiewijziging etc.?
- In welke staat dient de auto opgeleverd te worden als deze om welke reden dan ook niet langer ter beschikking van de werknemer wordt gesteld?
- Welke verplichtingen heeft de werkgever rond de loonadministratie van de werknemer? Leg duidelijk vast dat er een bijtelling geldt en communiceer dat de werknemer dus meer loonbelasting zal moeten gaan betalen (tenzij er geen privégebruik is).

WERKGEVERSKOSTEN VAN AUTO VAN DE ZAAK

De Belastingdienst ziet een auto van de zaak als loon in natura. Daarom moet de werknemer er ook belasting over betalen in de vorm van de bijtelling. Maar de werkgever heeft ook kosten aan de auto. Meestal wordt de auto niet door

de werkgever zelf gekocht, maar door een leasemaatschappij waarmee de werkgever een overeenkomst heeft. In de offerte voor een leasecontract zijn doorgaans ook de kosten voor wegenbelasting, onderhoud, verzekering en service opgenomen. Het is aan de werkgever en de leasemaatschappij om dit contract verder uit te onderhandelen.

Afhankelijk van het type auto, de duur van de leaseovereenkomst en het aantal kilometer dat jaarlijks wordt gereden, zijn de kosten voor de werkgever hoger of lager. De allergeoedkoopste leasecontracten kosten maandelijks nog geen 200 euro, terwijl intensief gereden luxe auto's enkele duizenden euro's per maand kunnen kosten.

BRANDSTOFKOSTEN

Wel komen de brandstofkosten en de kosten voor het eigen risico bij een ongeluk er nog bij. Die kosten komen allemaal in principe voor rekening van de werkgever. Voor auto's op fossiele brandstoffen is dat rond de 10 cent per gereden kilometer en voor elektrische auto's rond de 6 cent per kilometer. Een eigen risico voor de verzekering is meestal rond de 250 euro per jaar voor nieuwe auto's. Daarnaast kan de werkgever ook de kosten voor het wassen en schoonhouden van de auto vergoeden.

BUA

Een werkgever die btw rekent over zijn diensten, mag btw die hij zelf betaalt aan anderen aftrekken van zijn omzetbelasting. Maar hoewel er over de aanschaf van sommige zaken wel btw wordt betaald, mag dit toch niet (geheel) worden afgetrokken. Dat is omdat er een privé-element zit aan de vergoeding of verstrekking, terwijl alleen zakelijke kosten mogen worden afgetrokken. De belastingregels waarin onder meer dit feit is vastgelegd heet het Besluit uitsluiting van aftrek omzetbelasting, afgekort: BUA. Maar hoewel ook lease auto's soms privé worden gebruikt, is het BUA niet van toepassing op het privégebruik van een auto van de zaak. Het privégebruik van een lease auto wordt in plaats daarvan gezien als een fictieve prestatie en op die manier betrokken in de omzetbelasting.

FICTIEVE PRESTATIE

De kosten voor een auto die tot het bedrijfsvermogen van een werkgever behoort en (ook) privé wordt gebruikt, kunnen gedeeltelijk worden afgetrokken. De btw op de kosten voor de aanschaf, het onderhoud (banden, vervangen van vloeistoffen, servicebeurten) en het gebruik van de auto (kosten voor brandstof) kunnen worden afgetrokken voor zover de werkgever met btw belaste prestaties verricht. Voor het gemak gaan wij er hierna vanuit dat de werkgever 100% met btw-belaste (en dus geen vrijgestelde) prestaties verricht.

Aftrek van btw is desondanks niet mogelijk voor zover er privé gebruik van de auto gemaakt wordt. Werkgevers moeten dus berekenen tot in hoeverre de auto privé wordt gebruikt. Woon-werkverkeer wordt hierbij als privé-

gebruik gezien. De makkelijkste manier om privégebruik bij te houden is een kilometeradministratie bijhouden. Volgens berekent u de verhouding tussen zakelijke en privékilometers. Het percentage zakelijke kilometers is ook het percentage van de btw dat u mag aftrekken. Als de verhouding zakelijk: privé op een andere manier aannemelijk gemaakt kan worden, staat de Belastingdienst die verantwoording ook toe.

Let op! De aanschaf btw mag men wel in het jaar van aanschaf aftrekken. Voor de berekening van de btw-terugbetaling moet deze echter over 5 jaren verdeeld worden.

Voorbeeld:

Aanschaf btw 10.000

Brandstof btw 1.000

Totale btw aftrek in dat jaar 11.000

Percentage privékilometers (inclusief woon-werkverkeer) in dat jaar: 25%.

Btw-correctie vanwege het privégebruik = 25% van (2.000 + 1.000) = 750

GEEN ADMINISTRATIE

Blijkt het privégebruik niet uit de administratie? Dan hanteert de wet een vast correctiepercentage van 2,7 procent van de cataloguswaarde van de auto voor privégebruik. Dit bedrag geldt ook voor operational lease of financial lease. Staat een auto langer dan 5 jaar op de balans van de werkgever, of is de auto zonder btw gekocht (marge-auto)? Dan geldt een percentage van 1,5 procent van de cataloguswaarde

EIGEN BIJDRAGE

Betaalt de werknemer een eigen bijdrage voor het privégebruik en is dit een zakelijk bedrag? Dan draagt de werkgever 21 procent over de betaalde eigen bijdrage af aan de Belastingdienst en hoeft er verder geen correctie te worden toegepast.

BETALEN BTW OP PRIVÉGEBRUIK

Werkgevers dragen de btw voor privégebruik van de auto af via de laatste btw-aangifte van het boekjaar. In de rechterkolom 'Omzetbelasting' van de rubriek privégebruik geeft u de btw aan die u moet betalen. In de linkerkolom 'Bedrag waarover omzetbelasting wordt berekend' vult u het getal '0' in. Hebt u nog ander privégebruik aan te geven? Dan vult u de opgetelde bedragen in bij deze rubriek. Gebruikt u de auto ook voor vrijgestelde omzet? Dan verlaagt u het verschuldigde bedrag naar evenredigheid van de verhouding belaste omzet-vrijgestelde omzet.

MEER AFTREK DAN BETALEN

Maar wat als de afgetrokken btw gedurende de 4 jaren na het jaar van aankoop van de auto lager uitvalt dan het bedrag dat u zou moeten betalen voor privégebruik? Dan mag de correctie voor privégebruik niet hoger zijn dan de in dat jaar afgetrokken btw voor onderhoud en gebruik

plus 1/5 van de afgetrokken btw bij aankoop. Het is dus mogelijk dat de werkgever in de 4 jaar na aankoop meer moet betalen dan hij ooit heeft kunnen aftrekken.

EIGEN BIJDRAGE WERKNEMER

Niet-kostendekkende eigen bijdrages van de werknemer betekenen nog steeds dat de werkgever btw moet betalen over de uitgaven die hij maakt voor het privégebruik van de auto. Werkgevers mogen ook het privégebruik op 2,7 of 1,5 procent van de cataloguswaarde (inclusief btw en bpm) stellen in de aangifte over het laatste belastingtijdvak van het jaar. Dan betaalt de werkgever geen btw over de aan het personeel in rekening gebrachte bedragen.

Als de btw over de eigen bijdrage meer is dan de btw die de werkgever moet betalen volgens de 2,7 of 1,5%-regeling moet de werkgever btw betalen over de in rekening gebrachte bedragen. Hij mag de 2,7 of 1,5%-regeling dan niet toepassen.

WERKNEMERSKOSTEN AUTO VAN DE ZAAK

Naast de kosten die de werkgever kwijt is aan de leaseauto, betaalt de werknemer ook een aantal zaken. Rijdt deze bijvoorbeeld meer dan 500 kilometer per jaar privé? Dan wordt een fiscale bijtelling in rekening gebracht door de Belastingdienst. Deze kan op twee manieren worden betaald. U kunt als werkgever de bijtelling verwerken in de salarisadministratie. Maar de werknemer kan ook bij de Belastingdienst een verklaring invullen dat hij of zij niet meer dan 500 privé rijdt met de auto. Wordt er in de praktijk toch meer privé gereden? Dan krijgt de werkgever een naheffingsaanslag van de Belastingdienst die de werkgever kan verhalen op de werknemer. Een eventuele boete is echter voor rekening van de werkgever.

Vraagt de werkgever een eigen bijdrage voor het gebruik van de lease auto aan de werknemer? Dan heeft de werknemer ook hier kosten aan. Zoals eerder gezegd, spreekt u dit bedrag zelf met de werknemer af. Dit geldt ook voor de kosten van het eigen risico bij schades in privétijd.

Verder komen bij een leaseauto natuurlijk nog kosten kijken voor parkeren, het laten wassen van de auto en eventuele verkeersboetes. Deze komen in de meeste gevallen voor rekening van de werknemer. Het is wel gebruikelijk dat de werknemer parkeerkosten die gemaakt zijn onder werktijd bij de werkgever kan declareren.

Is er schriftelijk overeengekomen dat één of meer van deze kostenposten worden beschouwd als eigen bijdrage voor het privégebruik van de werknemer? Dan kan de werkgever deze eigen bijdrage in mindering brengen op de bijtelling. De bijtelling kan op kalenderjaarbasis echter niet negatief worden.

AUTO (BLIJVEN) LEASEN NA 60 MAANDEN

Als een werknemer 60 maanden in een auto van de zaak

heeft gereden, veranderen de regels voor de bijtelling. In de meeste gevallen wordt de bijtelling hoger en gaat de werknemer er in netto salaris op achteruit. Daarom wordt vaak de auto ingeleverd en eventueel een nieuwe uitgezocht. Het is ook toegestaan om de auto te blijven rijden. In dat geval moet de bijtelling in de salarisadministratie worden aangepast.

In 2021 worden auto's die in 2016 voor het eerst op kenteken werden gezet 5 jaar (60 maanden). Dat betekent dat de bijtelling verandert. De (lagere) bijtelling geldt namelijk alleen de eerste 60 maanden. Maar welke bijtelling geldt er dan voor de auto? Dat hangt af van het type auto. In 2016 waren er namelijk meerdere percentages, afhankelijk van het type auto. Dat kan betekenen dat dezelfde auto ineens twee of drie keer zo duur wordt.

CO₂-UITSTOOT

In 2016 keek de Belastingdienst naar de uitstoot van CO₂ voor het percentage bijtelling.

- Voor volledig elektrische auto's zonder CO₂-uitstoot geldt een percentage van 4 procent
- Voor auto's die niet meer dan 50 gram CO₂ per kilometer uitstoten geldt een percentage van 15 procent
- Voor auto's die tussen de 50 en en 106 gram CO₂ uitstoten geldt 21 procent
- Voor auto's die meer dan 106 gram CO₂ uitstoten geldt een percentage van 25 procent.

Inmiddels is het voor de bijtelling niet meer relevant hoeveel CO₂ er wordt uitgestoten. Alle uitstoot die meer dan 0 gram is, leidt tot een bijtelling van 22 procent in de eerste 60 maanden. Daarna geldt het standaardtarief van 25 procent over de catalogusprijs van het jaar waarop de auto op kenteken werd gezet. Dat betekent dus dat de populaire plug-in hybrides uit 2016 in 2021 tot 10 procent duurder worden, de meeste overige auto's gaan van 22 naar 25 procent bijtelling.

Rekenvoorbeeld hybride auto

Loretto rijdt een Toyota Prius die op 15 april 2016 op kenteken werd gezet. De catalogusprijs was 32.750 euro en de CO₂-uitstoot is 76 gram per kilometer. De werknemer betaalde een bijtelling van 21 procent (573,13 per maand). Zijn bruto maandloon is 5.000 euro, netto is dat 3135,92 euro. In mei blijft hij de Prius rijden, maar verandert de bijtelling naar 25 procent (682,29 euro per maand). Hij houdt nu nog 3.083 euro netto over.

OUDE ELEKTRISCHE AUTO LEASEN

In het verleden maakten veel werknemers in de hogere echelons van organisaties gebruik van de lage bijtelling op elektrische auto's om voor relatief weinig geld een zeer luxe, elektrische auto te rijden. De Tesla Model X was bijvoorbeeld onder meer om die reden een hele populaire auto. Voor de bijtelling van een Ford Fiesta of Opel Corsa kon een auto van meer dan een ton worden gereden.

Deze werknemers gaan er in 2021 flink op achteruit. De regeling voor de lage bijtelling voor elektrische auto's is namelijk flink uitgekleed.

Rekenvoorbeeld elektrische auto

Jacqueline rijdt sinds 3 oktober 2016 de Tesla Model X 90D met een cataloguswaarde van 113.285 euro. Deze auto stoot geen CO₂ uit en had dus een bijtelling van 4 procent (377,62 euro per maand). Ook Jacqueline heeft een bruto maandloon van 5000 euro, waarvan zij in 2021 tot november netto 3.231 euro overhoudt. Als dit een auto met CO₂-uitstoot was geweest zou de werknemer overgaan naar de nieuwe bijtelling van 25 procent (2673,64 per maand). De werknemer houdt dan netto nog 2.153,33 euro over. Maar ook in 2021 geldt nog een korting op de bijtelling voor dit type auto's. Namelijk 10 procent van het standaard tarief tot een cataloguswaarde van 40.000 euro. Dat betekent dus een bijtelling van 15 procent over de eerste 40.000 euro (= 6000 euro) en 25 procent over de resterende 73.285 euro (= 18.321,25 euro). De totale bijtelling is dus 24.321,25 en levert deze werknemer een nieuw nettoloon van 2.338,17 euro op. Jacqueline gaat er dus bijna 900 euro netto op achteruit.

MEERDERE VOERTUIGEN

Het komt regelmatig voor dat een werknemer of dga meerdere voertuigen tot zijn beschikking heeft. Meestal gaat het dan om een fiets en een auto van de zaak. Maar ook komt het regelmatig voor dat een werkgever een bestelbus en een kleine personenauto rijdt. Dga's vragen regelmatig om meerdere personenauto's van de zaak.

PRIVÉGEBRUIK VASTSTELLEN

Om te bepalen of de werknemer belasting moet betalen over de voertuigen moeten we eerst vaststellen of er privégebruik is. Als het om een auto van de zaak gaat, geldt dat de werknemer moet kunnen aantonen dat hij niet meer dan 500 kilometer privé met de auto rijdt. Voor een fiets geldt die regel niet. Als de werknemer een fiets van de zaak heeft, gaat de belastingdienst er vanuit dat deze ook privé wordt gereden. Tegenbewijs is niet mogelijk. Voor andere voertuigen moeten we terug naar de basis.

MEERDERE AUTO'S VAN DE ZAAK - WERKNEMER

Het is mogelijk en toegestaan om een werknemer meerdere auto's van de zaak ter beschikking te stellen. Vaak heeft de werknemer dan bijvoorbeeld een kleinere auto voor woon-werkverkeer en kleine klussen. Daarnaast heeft hij (bijvoorbeeld) een bestelbus voor klantbezoek en grote klussen. Als de werknemer beide auto's privé ook rijdt, moet hij voor beide auto's een bijtelling betalen. Maar meestal wordt er maar één auto privé gereden. Dan wordt een verklaring geen privégebruik voor de bestelauto getekend. Maar dat hoeft niet. Als de werknemer over alle auto's bereid is de bijtelling te betalen, mag hij ze allemaal privé rijden.

MEERDERE AUTO'S VAN DE ZAAK - DGA

Voor dga's gelden andere regels en vaak ook andere omstandigheden dan voor een werknemer. Zij willen vaak meerdere auto's op de zaak zetten, die bovendien allemaal privé worden gereden. Om te bepalen hoe dat wordt geregeld met de belasting is een onderscheid nodig. Voor de dga van een bv/nv (niet-natuurlijk rechtspersoon) gelden namelijk andere regels dan die van vof's, maatschappen, eenmanszaken etc. Als het de dga van een bv betreft mag hij/zij zoveel auto's op de zaak zetten als hij wil. Een beroemd voorbeeld is de bv van advocaat Moszkowicz sr. Hij zette ooit 30 auto's, waaronder een aantal luxe- en sportauto's, op zijn bv. De inspecteur vond dat niet kunnen en spande een zaak aan. Die verloor de inspecteur. De rechter oordeelde dat een bv zoveel auto's op naam van de zaak mocht hebben als de dga wil. Wel moet de dga bijtelling betalen voor het privégebruik. Voor de dga van een eenmanszaak, vof, maatschap etc. liggen de zaken iets anders. Als de auto minder dan 500 kilometer privé wordt gereden is het verplicht zakelijk vermogen. Meer dan 500 kilometer? Dan is het keuzevermogen. Wordt de auto maar zeer beperkt zakelijk gereden? Dan geldt de regel dat de auto ten minste 10 procent aantoonbaar zakelijk moet worden gebruikt. Daarnaast moet de dga gewoon de bijtelling afdragen.

GERING ZAKELIJK GEBRUIK

Op dit moment loopt er een interessante rechtszaak. Hel- een Elbert, fiscaal specialist op het gebied van reiskosten, tekende bezwaar aan tegen het besluit van een inspecteur die meende dat een auto die tot het zakelijk vermogen werd gerekend daar niet onder mocht vallen. Hij merkte op dat er te weinig zakelijke kilometers werden gereden. Maar als meer dan 500 privé kilometers betekenen dat iets tot keuze vermogen behoort, betekent dat dan ook dat meer dan 500 zakelijke kilometers hetzelfde gevolg hebben? Elbert meent van wel. Zij kan in deze zaak aantonen dat de bestuurder, naast het privégebruik van de auto, ook ten minste 1.400 zakelijke kilometers in een jaar

reed. Zij meent dat de auto daarmee ook tot het keuzevermogen behoort. De kantonrechter in Groningen gaf haar gelijk, maar de rechtbank in Leeuwarden stelde de inspecteur in het gelijk. De 500 privékilometers sluiten namelijk aan bij de bijtellingsregeling, maar voor 500 zakelijk kilometers is er geen vergelijkbare regeling om bij aan te sluiten. Maakt de Belastingdienst hier onrechtmatig onderscheid tussen kilometers of niet? De zaak ligt nu bij de Hoge Raad.

MEERDERE FIETSEN VAN DE ZAAK

Ook voor een fiets van de zaak moet de werknemer sinds 1 januari 2020 bijtelling betalen. Maar in tegenstelling tot de auto van de zaak, is er geen tegenbewijs mogelijk. De werknemer betaalt altijd 7 procent bijtelling. Ook hiervoor geldt dat er meerdere fietsen ter beschikking mogen worden gesteld. Het is dus toegestaan om een bakfiets voor transport, een speed pedelec voor lange afstanden en een stadsfiets voor normaal woon-werkverkeer ter beschikking te stellen en deze ook privé te rijden. Zolang er over alle voertuigen maar bijtelling worden betaald en het zakelijk gebruik voor ten minste 10 procent aannemelijk kan worden gemaakt. De regels zijn dus vrijwel hetzelfde als voor de auto van de zaak.

ANDERE VERVOERSMIDDELEN VAN DE ZAAK

Naast een auto en fiets van de zaak zijn er nog talloze andere vervoersmiddelen denkbaar. Wat moet een salarisadministrateur met een Segway, tractor of zelfs een privévliegtuig van de zaak? In zo'n geval moet de salarisprofessional terug naar de basis. De auto en fiets van de zaak zijn namelijk uitzonderingen op de basisregel: alles waarvan de werknemer privévoordeel heeft is loon in natura waar loonbelasting over moet worden betaald. De waarde in het economisch verkeer is daarbij het uitgangspunt.

Voorbeeld

Bas is buitendienst verkoper voor een groot skateboardmerk. Hij krijgt van zijn werkgever daarom ook een skateboard van de zaak. De waarde van een gereden kilometer met het skateboard is berekend op 2 cent per kilometer. Elk weekend neemt Bas zijn skateboard mee naar een park waar hij in een half pipe kunstjes doet. Hij geeft aan dat hij ongeveer 5 kilometer in een weekend met het skateboard rijdt. Zijn privégebruik heeft dus een waarde van 10 cent per week of 5,20 euro per jaar. Dit bedrag moet bij zijn bruto loon (gedeeld door 12 maanden) worden geteld en over dit bedrag moet hij dus loonbelasting betalen. In de praktijk zal een dergelijk geval zelden voorkomen.

VOERTUIGEN VAN DE DGA

Betreft het een voertuig dat geen auto of fiets is van een dga? Dan kan bijna alles. De dga en het bedrijf mogen namelijk zelf bepalen hoe luxe het ter beschikking gestelde is. Zolang een redelijk denkend persoon het ook zou doen, kan het. Zo mocht een tandarts bijvoorbeeld zijn eigen Cessna-vliegtuig gebruiken voor de reizen naar zijn tweede praktijk in Zwitserland. Hij mocht echter niet de hele waar-

de van het vliegtuig opnemen, maar moest het doen met de waarde van een normaal vliegtuigticket naar Zwitserland.

AUTO, FIETS EN ANDERE VOERTUIGEN COMBINEREN

Een werknemer of dga mag meerdere voertuigen tot zijn beschikking hebben. Een combinatie van 3 auto's, 2 fietsen en een vrachtwagen is dus onder gepaste omstandigheden toegestaan. Steeds meer werkgevers kiezen in het kader van duurzame inzetbaarheid juist voor een combinatie van fiets en auto. Zolang het zakelijk gebruik maar voor 10 procent kan worden aangetoond en de relevante belasting/bijtelling voor het privégebruik wordt betaald, mag er veel. Bij twijfel is vooroverleg of het raadplegen van een fiscalist wel aan te raden. Ook kunnen veel antwoorden worden gevonden in het Handboek Loonheffingen van de Belastingdienst.

FIETS VAN DE ZAAK

Sinds 1 januari 2020 geldt ook voor de fiets van de zaak een bijtelling. Het maakt voor de bijtelling niet uit wat voor type fiets de werknemer rijdt. Er geldt altijd hetzelfde bijtellingspercentage van 7 procent van de consumentenadviesprijs van de fiets. Hoewel een zogenoemde speed pedelec een bromfiets is en geen fiets, valt de speed pedelec ook onder deze regeling. Dit geldt niet voor andere bromfietsen. Er is geen maximumbedrag verbonden aan de te verstrekken fiets.

Als de werknemer de fiets van de zaak voor woon-werkverkeer mag gebruiken, gaat de Belastingdienst ervan uit dat de fiets ook voor privégebruik ter beschikking staat. Mag de fiets niet voor woon-werkverkeer gebruikt worden? Dan moet de Belastingdienst aannemelijk maken dat de werknemer deze fiets ter beschikking gesteld heeft gekregen.

De bijtelling van 7% geldt ongeacht het al dan niet privégebruik van de fiets.

WAARDE PRIVÉGEBRUIK FIETS

De waarde van het privégebruik is 7 procent van de consumentenadviesprijs die de fabrikant of importeur bekend heeft gemaakt per jaar. Dat is dus de consumentenprijs inclusief omzetbelasting, en niet de prijs van de fiets op de factuur. Als u de oorspronkelijke prijs niet kunt achterhalen, mag u uitgaan van de consumentenadviesprijs van de meest vergelijkbare fiets.

LOON IN NATURA

De bijtelling voor het privégebruik van de fiets is loon in natura. U telt jaarlijks 7 procent van de prijs van de fiets bij het loon van de werknemer. U moet daarover loonbelasting/premie volksverzekeringen inhouden, premies werknemersverzekeringen betalen en de werkgeversheffing Zorgverzekeringswet (Zvw) betalen of de bijdrage Zvw inhouden.

De bijtelling mag u ook aanwijzen als eindheffingsloon. Het bedrag komt ten laste van de vrije ruimte. Komt u boven het bedrag in de vrije ruimte uit betaalt u 80 procent eindheffing.

EIGEN BIJDRAGE

De eigen bijdrage die de werknemer betaalt vanuit zijn nettoloon mag u in mindering brengen op de bijtelling. Het saldo van de bijtelling privégebruik fiets en de eigen bijdrage voor privégebruik van de werknemer mag op kalenderjaarbasis niet negatief zijn.

Betalen aan derden komen niet in mindering op de bijtelling, zoals de kosten van het thuis opladen van de accu van een elektrische fiets van de zaak.

GEEN TEGENBEWIJS MOGELIJK

Anders dan bij de auto van de zaak is het niet mogelijk om bij gering privégebruik tegenbewijs te leveren. De bijtelling fiets geldt altijd als een werknemer een ter beschikking gestelde fiets voor woon-werkverkeer mag gebruiken.

KILOMETERVERGOEDING

Betaalt u een vergoeding voor de kilometers die de werknemer rijdt met de fiets van de zaak? Dan is dit belast loon voor de werknemer. Er is namelijk sprake van vervoer vanwege de werkgever. U mag dit loon ook aanwijzen als eindheffingsloon. Dit komt ten laste van de vrije ruimte.

Let op! De werknemer die een kilometervergoeding ontvangt voor het gebruik van een eigen vervoermiddel (fiets, auto, et cetera) moet aannemelijk maken dat hij op die dagen geen gebruik heeft gemaakt van de fiets van de zaak.

BUA

Net als voor auto's van de zaak, is er ook een speciale regeling voor fietsen van de zaak binnen het BUA. Deze regeling geldt alleen voor fietsen zonder hulpmotor en fietsen met een elektrische hulpmotor. Een e-bike en een speed pedelec vallen dus onder deze regeling, maar een elektrische scooter niet. Ook snorfietsen en brommers met een brandstofmotor vallen buiten de regeling.

De btw op de fiets kan voor maximaal 129,99 euro worden afgetrokken. Dat bedrag is exact 21 procent van 749 euro (het maximale aanschaffingsbedrag voor een fiets). Voor fietsen van de zaak die duurder waren dan 749 euro, mag dus maximaal 129,99 euro btw worden afgetrokken. De eventuele eigen bijdrage bij de aanschaf van de fiets wordt afgetrokken van 749 euro (en dus niet het eventuele hogere bedrag). Over die eigen bijdrage moet dus wel btw worden betaald, dit deel mag niet worden afgetrokken.

Dat geldt ook als de eigen bijdrage niet in geld, maar bijvoorbeeld in verlofuren is betaald.

Bij een fiets van de zaak gaat de belastingdienst er dus van uit een fiets die voor woon-werkverkeer wordt gebruikt, ook privé wordt gebruikt. Maar in tegenstelling tot de BUA-regels voor auto's, is er voor de btw voor het onderhoud van de fiets geen aanvullende correctie nodig. De verzekering, het slot en de reparaties (en de eventuele btw daar op) vallen niet onder de BUA-fietsenregeling. Deze zaken zijn overigens wel een gerichte vrijstelling binnen de WKR.

Onder voorwaarden wordt de waarde van de fiets niet meegenomen bij de berekening van de BUA-grens van 227 euro:

- De fiets mag niet duurder zijn dan 749 euro.
- De fiets wordt niet vaker dan eens per 3 jaar verstrekt.
- De fiets wordt voor woon-werkverkeer gebruikt.

Als niet aan deze voorwaarden is voldaan, is de BUA-grens dus wel van toepassing.

FIETSABONNEMENT

Net als bij auto's van de zaak, is het ook voor fietsen mogelijk om via een derde partij een fiets ter beschikking te stellen. De regels rond de bijtelling zijn in die gevallen niet anders dan voor een fiets die wel door de werkgever wordt aangeschaft.

WERKREIZEN

Werknemers die lange afstanden moeten afleggen voor hun werk, maken vaak andere reiskosten dan openbaar vervoer of eigen vervoer. Zij reizen bijvoorbeeld per vliegtuig en maken daarnaast kosten voor een overnachting en maaltijden. Er zijn geen wettelijke regels voor de vergoedingen voor dergelijke reizen. Maar om te beoordelen wat redelijk is, kijkt een belastinginspecteur vaak naar de bedragen die in de cao voor het Rijk staan. Heeft uw cao geen afspraken over vergoedingen en verstrekkingen bij dienstreizen in het buitenland? Kijk dan naar de cao van het Rijk.

WERKREIS NAAR HET BUITENLAND

Dit soort reiskosten vallen niet onder de gerichte vrijstellingen binnen de werkkostenregeling. U hoeft een vliegreis van Amsterdam naar Shanghai (8868 kilometer) dus niet voor 19 cent per kilometer te vergoeden. De werkgever mag de ticketprijs van de reis geheel vergoeden of zelf een ticket verstrekken. De reiskostenvergoeding valt niet onder het loon van de werkgever en de werkgever hoeft deze kosten dus ook niet onder te brengen in de vrije ruimte of aan te wijzen voor de WKR. Als de werknemer zijn tickets zelf boekt, is een declaratie inclusief bewijsmateriaal zoals bonnetjes of rekeningoverzichten noodzakelijk. Onder de te vergoeden bedragen vallen:

- Kosten voor de reservering van de zitplaats, zoals bijvoorbeeld in hogesnelheidstreinen.
- Kosten voor de tickets zelf.
- Luchthavenbelastingen.
- Kosten voor vervoer van en naar de luchthaven of het station.
- Kosten voor een kruier.

Werkgevers waar buitenlandse dienstreizen vaak voorkomen, formuleren vaak een beleid op dit gebied. De rijksoverheid hanteert bijvoorbeeld de volgende regels:

- Reizen tot 500 kilometer worden verplicht per trein

afgelegd, tenzij daar redelijke bezwaren tegen zijn.

- Reizen korter dan 500 kilometer die per trein langer dan 6 uur zouden duren, mogen toch per vliegtuig worden afgelegd.
- Vliegreizen met een reistijd van minder dan 6 uur worden economy gevlogen.
- Vliegreizen met een reistijd van langer dan 6 uur worden businessclass gevlogen als dat mogelijk is.
- Vliegreizen worden alleen met een tussenstop afgelegd als hiermee een kostenbesparing van minstens 350 euro wordt gerealiseerd. Daarbij mag de tussenstop niet langer dan 4 uur duren.
- Als eigen vervoer wordt gebruikt voor een dienstreis buiten Nederland maar binnen de EU voor een afstand korter dan 500 kilometer geldt een vergoeding van 37 cent per kilometer.

VERBLIJFSKOSTEN IN HET BUITENLAND

Als een werknemer ook in het buitenland moet verblijven voor de dienstreis moet de werkgever een slaap- en verblijfplaats vergoeden. De prijs voor een hotelkamer loopt wereldwijd enorm uit een. Er geldt daarom per land en soms per stad of regio een ander maximaal bedrag dat nog redelijk is. In de cao van het Rijk is een enorme lijst opgenomen van vergoedingen per land, stad en regio. Door binnen deze bedragen te blijven, zorgt u er voor dat uw eigen vergoeding niet als loon in natura wordt aangemerkt.

MAALTIJDEN IN HET BUITENLAND

U mag ook de kosten voor eten en drinken in het buitenland vergoeden. Jaarlijks worden de bedragen in de cao voor het Rijk aangepast. Werkgevers sluiten vaak aan bij deze regelingen. Omdat de kosten voor levensonderhoud ook weer per land en regio verschillen, geldt een maximum totaalbedrag per dag per locatie. De bedragen lopen uiteen van rond de 25-30 euro in landen als Kiribati en Noord-Macedonië tot ruim 150 euro in delen van de VS en in het Caribisch gebied.

